

at den jordemoder, man kender og har gået til kontrol hos undervejs i graviditeten, kan følge med en hen på fødestedet og være den jordemoder, man føder sammen med. Det er ikke sådan, at der skal være to jordemødre under fødslen, men så er det den jordemoder, man kender i forvejen, der er fulgt med, og som er med til fødslen. Også det kan man organisere sig ud af.

Så skal jeg til hele debatten om, hvorvidt vi kommer med firkantede proceskrav, sige, at vi jo netop ikke kommer med krav til, hvordan processen skal være. Det, vi siger, er, at der skal være nogle rammer for at sikre, at man har den fornødne tid, og for at sikre, at der er den fornødne økonomi til også at sikre, at der er den fornødne tid.

Vi kan jo kigge nærmere på det i udvalgsarbejdet, men vi har lavet nogle beregninger, der ligger til grund for, hvordan vi er nået frem til de 16 mio. kr., vi har skrevet at forslaget vil koste, i forhold til hvor mange flere jordemodertimer der skal til de her forskellige ting.

Vi kan sagtens komme med masser af forslag til finansiering. Jeg tror nu næppe, at finansieringen ville være det store problem, hvis der var et flertal i Folketinget for at sikre, at de fødende kvinder fik ordentlige forhold.

Så skal jeg til hele debatten om, hvorfor det er nødvendigt med lovkrav, og hvorfor vi ikke kan nøjes med retningslinjer – fru Anne Baastrup sagde det jo også meget klart – sige, at hvis meningen er, at retningslinjerne skal overholdes, hvad er så problemet? Hvis man alligevel siger, vi skal have nogle klare standarder for, hvor meget jordemodertid der skal være, og at der skal være en jordemoder til stede under fødslen osv., hvis det er meningen, at de retningslinjer, som Sundhedsstyrelsen skal udstede, også skal overholdes, hvad er problemet så i vores forslag?

Kl. 16.00

Og så er spørgsmålet jo: Hvordan gør man så, hvis man gerne vil sikre det? Ja, hvis Sundhedsstyrelsen laver retningslinjer, forstod jeg på ministeren, er den store fordel, at så skal der ikke penge med, hvorimod der, hvis man laver noget som et lovkrav, skal penge med. Derfor er forskellen jo: Ønsker vi, at der skal penge med ud til regionerne, så der rent faktisk sker noget, eller ønsker vi, det bare skal være nogle pæne hensigtserklæringer?

Jeg kunne så forstå på den radikale ordfører, at den radikale ordfører mener, at i stedet for at sende penge med ud til at sikre, at vi kan leve op til de her standarder, skulle man lave et system,

hvor man tog penge fra de fødesteder, der ikke lever op til standarderne. Det synes jeg ikke er nogen særlig smart måde at gøre det på. Jeg tror, det er langt bedre at give de fornødne midler til, at det kan lade sig gøre, og så ved hjælp af efteruddannelse osv. og den faglige diskussion, der i høj grad foregår blandt jordemødrene, sikre, at det er den måde, man gør det på.

Og så tror jeg, vi har behov for at have en diskussion, som vi også havde lidt med den socialdemokratiske ordfører, hvor vi diskuterer: Jamen hører jordemodervæsenet hjemme i sundhedsvæsenet på samme måde som de mange andre ting i sundhedsvæsenet, hvor man sidder og prioriterer med hensyn til folk, der er syge? Måske skulle man have en anden ledelse af jordemodervæsenet?

Så skal jeg bare huske at sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg er fuldstændig enig i, at vi også skal huske fædrene, og at det selvfølgelig er vigtigt også at sikre, at der er gode vilkår for fædrene. Men her har vi altså koncentreret os om kvindens ret til jordemoder under graviditeten, fødselsforberedelse, som jo er for begge forældre, og så det, at der skal være en jordemoder til stede under fødslen, mens vi ikke har fokuseret på, om man skal have enestue eller ikke enestue, og om faren skal have mulighed for at være der osv. Det mener vi i høj grad man kan diskutere lokalt. Det andet er fuldstændig basalt, hvis vi skal sikre nogle gode fødsler.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

I selve beslutningsforslaget er der et afsnit, der hedder, at der er tale om, at det offentlige system ikke fungerer optimalt, og at nogle kan købe sig til noget bedre i det private regi. Det er det eneste, der står. Der kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren prøve at beskrive lidt nærmere, hvor mange det egentlig er, det drejer sig om, som søger over og får de her ydelser i det private, og om det har udviklet sig fra første gang, forslaget blev fremsat, og så til i dag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har ikke de præcise tal med her, men det har helt klart udviklet sig, siden vi fremsatte det første gang. Der er kommet langt flere jordemødre, der tilbyder ydelser uden for det offentlige system. Der er også jordemødre, der søger væk, fordi de simpelt hen ikke kan holde til de arbejdsvilkår, der er i det offentlige, og derfor ned-